

Teir hava ikki verið undir størri trýsti

Fótbóltur: Føroyski liðformaðurin hevur ongantíð áður fingið sínadrátt í fótbólti

Tá tað restaði ein lítill lóta lá føroyski liðformaðurin, Jens Kristian Hansen, sum saman við Henningi Jarnskor spældi fyrri 25. ferð á landsliðnum, eftir á válinum. Tað mundi vera fyrri at draga tíðina út og taka eitt sindur av trýstinum, mundu tað vera fleiri, sum hugsaðu, men aftaná greiddi Jens Kristian Hansen sjálvur frá:

– Eg hevði sínadrátt og eina ógilliga pínu, men tíbetur var tað ikki neyðugt at fara á búrna, sum teir komu við. Hetta var ógvuliga strevið, og vit spældu ikki væl, men úrslitið var gott, og tað er hugaligt at fara til Skotlands við einum javnleiki í viðfórnunum.

Óli Johannessen var mest royndi maðurin á vøllinum – nú hevur hann spælt 35 landsdystir og er bara ein aftanfyrri Jan Dam, sum er

triðjavastur (Jens Martin Knudsen, 44, og Allan Mørkøre, 38, eru teir ovastu) – og aftasti verjuspælarin var samdur við Jens Kristiani Hansen í, at trýstið var stórt.

– Vit vóru alla tíðina væl skipaðir. Eg var frammí við, tá vit høvdu okkurt horna-sparkið, men eg haldi, at hetta man vera fyrsta ferðin, at eg so at siga ongantíð havi verið frammanfyrri miðstrikuna í vanligum spæli.

Triði maðurin í miðverjunum eitur Hans Fróði Hansen. Hann er serliga sterkur í luftini, og tað tókstist at ganga væl:

– Teir vóru nærgangandi heilt leingi, men tá teir fóru at senda skrábóltar í brots-teigin í staðin fyrri at halda fram við at spæla seg til baklinjuna og leggja inn-

fyrri, kendi eg tað sum at vit høvdu alt at siga í brots-teiginum, og í 2. hálvleiki vóru teir ikki serliga vanda-miklir.

Tveir skaddir

Pól Thorsteinsson, sum stóð seg væl í høgra borði, varð borin av vøllinum, og meðan hann fekk viðgerð, vórðu Jan Dam og Jóhannes Joensen sendir at hita upp.

– Eg fekk eitt spark vir-beinið, men tíbetur bar tað til at spæla víðari, og hóast eg havi pínu nú, so rokni eg avgjørt við, at tað fer at bera til at spæla mikukvöldið.

Hvat hendi, tá tú fekk góðu sendingina frá Henningi Jarnskor?

– Eg var um at gerast leysur, men verjuspælarin togaði meg niður, og so spurdist tíverri einki burturúr.

Jens Kristian Hansen (h.m.) upplivdi leygarkvöldið fyrri fyrstu ferð nakrantíð at fáa sínadrátt í einum fótbóltsdysti. Jan Dam (v.m.) sat á bonkinum allan dystin í Vilnius

Sámal Joensen hevði eisini trupulleikar aftaná:

– Eg veit ikki, hvat hetta er. Tað er okkurt við skinnabeininum, sum plágur. Eg hevði trupulleikar framm-anundan, og eg fái viðgerð, men eg haldi ikki, at hetta fer at bíla mikukvöldið.

Sámal Joensen, sum eftir átta minuttir hevði fyrstu føroysku skotroyndina – royndin fór langt við síðuna av – bjargaði á strikuni, tá 13 minuttir vóru farnir, og hann helt sjálvur, at tað var ikki langt frá, at hann gjørdi brotspark:

– Men teir spældu so nógv sjónleik í brots-teiginum hjá okkum, at dómarin trúði einki uppá, at vit nakrantíð vóru orsök til at teir fóru um koll. jh

Landsdystirnir eru upproypt- andi fyrri sjónvarpsmenninar

Fótbóltur: Fyrri triðju ferð upp í slag kiksaði tað tekniska, tá mynd og frásøgn um satelitt skuldi varpast úr útlandinum og inn í føroysku stovurnar

Einki er at ivast í, at teir triggjar sjónvarpsmenninar, sum eru í Aberdeen bæði gleða seg og stúra fyrri degnum í morgin, tá teir aftur skulu royna at vísa og siga føroyingum frá einum fótbóltslandsdysti á útivølli. Tórður Mikkelsen og Ólavur Waag Høgnesen hava saman við einum teknikara – hesa ferð er tað Bjarnheðin í Hoyvík – verið triggjar ferðir uttanlanda eftir summarsteðgin, og hvørja ferð hava tað verið trupulleikar. Í Estlandi var einki ljóð ta fyrstu løtuna, í Bosnia sveik elektrisitetið bæði í Sarajevo og í Føroyum, og í Vilnius gingu tað 35 minuttir, áðrenn myndin kom ígjøgnum heima í Føroyum.

Bjarnheðin í Hoyvík sigur, at hesa ferð var trupulleikin reinur kleyvarskapur hjá litavisku tøkningunum. Teir høvdu leigað ein buss frá EBU, og alt tókstist vera í lagi við signalinum, men tað kom ikki til Føroya. Orsøkin var, at tað var ov

veikt, og tað komst av, at teir, sum høvdu við tað at gera, ikki vóru nógv at sær kommir at skríva nógv frá.

Virksemið var stórt, tá tað vísti seg, at alt var ikki, sum tað átti at vera, og teir í SvF brúktu góða sambandið, sum teir hava við danska sjónvarpið. Signalið var nógv sterkt í Danmark, og tí tóku teir í Danmark myndina niður og sendu hana upp aftur til Føroya, og so bar til.

Sjónvarpshyggiararnir heima í Føroyum finga ikki høvi at síggja Henning Jarnskor og hinar landsliðsspælararnar stríða seg ígjøgnum tann fyrsta hálva tíman, men væntandi verður hesin parturin av dystinum vistur einaferð seinni

Tórður Mikkelsen. sum síðani Høgni Hoydal er vorðin landsstýrismaður,

hevur havt ábyrgdina av fótbóltsfrásøgnunum í sjónvarpinum, ásanar, at tað er

sera ørkymlandi at tað skal vita so illa við, tá teir skulu siga frá, hvussu tað gongst hjá landsliðnum á uttanlandaferðunum.

– Vit hava hvørja ferð bílagt tað, sum skal til, í góðari tíð, men tað hevur ikki gingið, sum vit hava viljað. Vit fyrireika okkum so væl, sum tað ber til, og vit báðir Ólavur Waag Høgnesen gjøgnumganga, hvat vit skulu taka upp, men tá grundarlagið undir allari frásøgnini, sum er at vit fáa ljóð og mynd heim til hyggiararnar, ikki er, sum tað skal vera, verða vit noyðdir at improvisera, og so er so skjótt, at lítill ella eingin nytta fæst burtúr fyrireikingunum, og tað er eingin meiri harmur um, enn vit eru tað. Nú vóna vit, at tað í annaðkvöld fer at eydnast betri, enn tað hevur gjørt hesar triggjar ferðirnar síðani summarfrítíðina.

Hvørja ferð, landsliðið spælir á útivølli, lósa sjónvarpssiggiararnir, at teir skulu hava møguleika at fylgja við frá tí, at spælarnir koma á vøllin, meðan tjóðsangirnir verða spældir, og til dysturin byrjar, men

higartil hevur hetta ikki verið møguleik, tí satelittpláss-ið hevur ikki verið umbíðið fyrr enn fimm minuttir fyrri dystarbyrjan. Eftir hvat vit skilja, so skulu føroysku sjónvarpshyggiararnir ikki rokna við at fáa myndina úr Aberdeen inn í stovuna fyrr enn fimm minuttir fyrri dystarbyrjan í annaðkvöld, og so mugu vit vóna, at tað fer at ganga betri hesa ferð, enn tað hevur gjørt undanfarnu ferðirnar.

Sjónvarpsmenninar í Vilnius gjørdi sít besta, og tá tað ikki eydnadist at fáa myndir frá gott og væl fyrsta hálva tímanum, bóðu teir litavisku starvsfelagar-nar um at fáa eitt band av tí, sum varð sjónvarpað í Litava, soleiðis at møguleiki var fyrri seinni at vísa í Føroyum, hvat gekk fyrri seg, men litavararnir vóru heldur ikki í hesum fõrunum serliga samstarvshugaðir. Sjónvarpsmenninar rokna kortini ikki hetta sum nakran trupulleika, tí UFA, sum eigur rættin til dystirnar hjá føroyingum, fær altíð upptøkurnar, og tað er neyvan nakar trupulleiki at fáa eitt kopi frá teimum. jh